

[Alvilda Larsen.]

kursus, som er henlagt under det afsnit af ungdomsskoleloven, der omhandler aftenskoler. Nu er aftenskoler jo netop beregnet for personer, der er ude over den undervisningspligtige alder; derfor er der efter min mening slet ingen grund til at tale om de damer i alle aldre, som søger disse kursus. Der er heldigvis ikke sat nogen aldersgrænse opad i denne lov, og det synes jeg er aldeles udmærket; netop derfor kan mange, mange kvinder over hele landet benytte loven til glæde og gavn ikke blot for sig selv, men også for deres familier.

Jeg kan ikke forarges over peddigrørerne, som der har været talt så meget om her. Jeg tror som den højtærede undervisningsminister, at selve materialet peddigrør er noget modebestemt. Jeg tror også, at forslagsstillernes tale om peddigrør i virkeligheden dækker over det, de egentlig ønsker, nemlig at få forandret i ungdomsskoleloven. Det er slet ikke disse peddigrør, forslagsstillerne i virkeligheden interesserer sig for; det fremgik af det ærede medlem hr. Damsgaards tale, hvori det ærede medlem henviste til de mange sykursus, ja, endog sprogkursus for damer om eftermiddagen, og udtalte, at det kunne diskuteres, hvorvidt det var berettiget fortsat at yde tilskud til disse fag.

I den kommission, som gjorde forarbejdet til denne lov, hørte vi ikke noget om peddigrør, for de var slet ikke fremme på det tidspunkt. Det, man allerede dengang hørte — det mindes jeg meget vel — var røster om, at man måtte have opmærksomheden henvendt på disse sykursus, for, sagde man, man havde eksempler på, at fine damer i hobetal kom til disse kursus og fik syet deres selskabsgarderobe. Jeg har aldrig troet på — det gjorde jeg ikke dengang, og det gør jeg heller ikke nu — at fine damer går på de kommunale kursus for at få syet deres selskabsgarderobe. Enhver, der følger med i, hvilke mennesker det er, der søger disse kursus, og følger, hvad der foregår på disse sykursus, ved, at deltagerne er jævne kvinder, som søger kursus for virkelig at lære sykunsten på en sådan måde, at de kan sy tøj til sig selv og børnene. Ved en dygtiggørelse på dette område kan de gavne familiens økonomi, idet de sparer penge. I disse sparetider, da der tales så meget om,

hvor nødvendigt det er for befolkningen i almindelighed at spare, fordi, som man siger, den lever over evne, synes jeg ikke, man skal forse sig på sykursus, hvor husmødrene lærer at sy tøj. De sparer derved ikke blot penge for familien, men også rent nationaløkonomisk set er det af værdi, at husmødre skaffer sig en sådan uddannelse.

Jeg tror slet ikke, det er peddigrør, det drejer sig om, for også i dag taler man om sykursus og mener, at det kan diskuteres, hvorvidt fag som vævning, håndarbejde og bogindbinding hører ind under loven. Jeg for mit vedkommende anser både vævning, håndarbejde og bogindbinding for fag, som mange kvinder kan have gavn af at blive undervist i. Iøvrigt er det jo mærkeligt, at man nævner disse fag, for fagene er også undervisningsfag på højskolerne, som der jo ydes tilskud til, og her har man ikke hidtil hørt, at det var urimeligt.

Det er bemærkelsesværdigt, at det netop er venstre og de konservative, der nu fører an i talen om, at denne lovs muligheder er for vidtfavnende, al den stund det forekommer mig, at det netop er venstre og de konservative, der på samme tid fører an i talen om, at vor tids husmødre ikke er så dygtige, som fortidens husmødre var det, og man hævder, at de ikke interesserer sig så meget for selv at udføre tingene i hjemmene; man mener faktisk, at vor tids husmødre er mere overfladiske end før. Men når så husmødrene og kvinderne i det hele taget i stort tal søger kursus og dygtiggørelse på en hel del virkelig huslige områder, vil man altså nu sætte ind på, hvis man kan, at forringe mulighederne derfor. Jeg tror, at det i virkeligheden er det, forslagsstillerne sigter på. Det synes jeg også fremgår af, at man som eksempel har nævnt, at hvis man endelig skal have disse tilskud under aftenskoleloven, skal det være de almindelige fag, der skal være de fremherskende; men samtidig har man henvist til, at damer går til sprogundervisning om eftermiddagen.

Jeg kan ikke se andet, end at det at lære sprog er noget almindeligdanne. Vi plejer ellers her i vort land at prale med alt det, vi gør i folkeoplysningens tjeneste, og af vort høje kulturelle stade, så hvorfor man nu skulle begynde at indskrænke de muligheder, der er for, at jævne mennesker kan